

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Eksporten mærkes af Eksportørerne, og som jeg sagde før, maa man erkende, at der i de første Maaneder efter Kapitulationen var særlige Vanskeligheder rundt omkring, ikke mindst for Fiskerne paa Jyllands Nordvestkyst, og at disse blev forfordelt ved Eksporten. Forklaringen herpaa er den, at de paa-gældende Eksportører, bortset fra ganske enkelte Tilfælde, ikke selv har eksporteret, men har afsat deres Fangst til Eksportørerne i Havnebyerne, hovedsageligt Esbjerg, og disse har derefter foranlediget Eksporten foretaget. Spørgsmaalet om en retfærdig Udligning af Eksportmulighederne mellem Havnebyerne og Kystfiskerne har naturligvis i høj Grad beskæftiget Fiskeriadmi-nistrationen, og jeg kan oplyse, at der efter Forslag fra Fiskeridirektoratet er blevet dannet en Sammenslutning af Eksportører paa Nordvestkysten. Denne Sammenslutning, som man kaldte „Thykystens Fiske-eksport“, tror jeg det var, fik tildelt et Kvan-tum, som i Forhold til deres tidligere Udførsel maa siges at være betydeligt, og denne Tilladelse fik de altsaa med Udførsel til England og til Belgien for Øje.

Vedrørende Afsætningsforholdene kan jeg oplyse, at jeg ved første Behandling af Fiskeriloven i Landstinget forleden havde Lejlighed til at give en Oversigt over, hvorledes Eksporten nu gik. Denne Oversigt findes paa Sp. 175 i Landstingstidendes Fortryk, og jeg skal henvise til denne Oversigt, idet jeg tilføjer, at der ikke er sket nogen Ændring i Forholdene, siden jeg gav de paagældende Oplysninger. Jeg kan kun yderligere bemærke, at vi i Fiskeriadmi-nistrationen lægger afgørende Vægt paa atter at faa det tyske Marked aabnet, fordi det maa staa klart, at uden Afsætningsmuligheder til Tyskland vil Forholdene altid være vanskelige for Afsætningen af Fiskeriets Produkter.

Endelig er ogsaa nævnt det saakaldte Claus Sørensen Ophalingsspil. Ogsaa jeg kender det, og det har vist sig at være et meget stort Fremskridt, naar det drejer sig om at faa Baade slæbt op paa den aabne Kyst. Naar der nu spørges om Muligheden for at faa Staten til at yde Tilskud ved Anskaffelse af disse Ophalingsspil, skal jeg vil-ligt erkende Betydningen af en saadan Hjælp, men jeg ved ogsaa, at Fiskerne selv er klar over, at der kan være Tale om, at ogsaa andre Organer end Staten kan og bør være med til at yde denne Støtte. Jeg skal gerne foranledige en Undersøgelse af Konse-kvenserne af et saadant Tilskud fra Statens Side, ligesom jeg jo ogsaa maa forhandle med

Finansministeriet og Finansudvalget, men jeg skal ikke lægge Skjul paa, at ogsaa jeg ser med Forstaaelse paa at kunne række Kystfiskerne en saadan hjælpende Haand. Maaske vil det ogsaa vise sig, at man derigennem er i Stand til at spare andre Ud-gifter.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen var inde paa en lang Række Spørgsmaal i Forbindelse med Fiskeriet, bl. a. en Udvi-delse af Statskonsulentvirksomheden og Indførelse af et Slags Lurmærke for Fiskeri-produkter, saaledes som vi kender det for Landbrugsvarernes Vedkommende. Jeg maa dertil sige, at hvad det første angaar, Udvidelse af Statskonsulentvirksomheden, er dette et Spørgsmaal, der blev indgaaende drøftet i et udvidet Fiskeriraadmøde i forrige Maaned. Jeg for mit Vedkommende har aldrig lagt Skjul paa, at jeg synes, man skal have den størst mulige handelskyndige Medhjælp, hvor det drejer sig om Handels- og Eksportforhold, men jeg synes jo ogsaa, at det naturligt her maa være Erhvervet selv, der afstikker Fremtidslinierne.

Hvad angaar Indførelse af et eventuelt Lurmærke eller lignende, kan jeg kun sige, at Tanken forekommer mig umiddelbart tiltalende, men ogsaa her er det vel naturligt at høre Fiskeriets Stilling til dette Problem.

Vedrørende Fiskerihøjskolen, som det ærede Medlem ogsaa omtalte, har jeg selv i sin Tid udtalt mig herom i Tinget og givet Udtryk for, at ogsaa jeg tillægger det stor Betydning, at Fiskeriet faar sin Skole, og da det synes, vi er enige om det, finder vi ogsaa nok Udveje for at naa frem til dette Maal.

Med Hensyn til det af det ærede Medlem Hr. Øllgaard omtalte Spørgsmaal om den Konflikt, der kan opstaa mellem de til Fiskeriet i Vandløbene knyttede Interesser paa den ene Side og Landbrugets Interesser i Afvandingen paa den anden Side, maa jeg sige, at det er rigtigt, at vi her staar over for et overmaade stort og vanskeligt Problem. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlems Spørgsmaal, der egentlig er vanskeligt at citere — jeg skal henvise til, at det findes i Folketingstidenden Sp. 923-25 —, har Relation til nogle Sager, som Statens Landvindingsudvalg i 1943—44 havde til Behandling i Henhold til Landvindingsloven, og hvorigennem Statens Landvindingsudvalg ogsaa fik Lejlighed til at forelægge Spørgsmaalene for Kammeradvokaten. Naar det ærede Medlem nu beder om en positiv Udtalelse fra mig, kan jeg kun sige — men det ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg —, at der i Øjeblikket er et Par nye van-